

3. Гавриленко Н.И. Птицы Полтавщины. – Полтава: Изд. союза охотников, 1929. – 133 с.
4. Перелік видів тварин, які не занесені до Червоної книги України, але є рідкісними або такими, що постійно або тимчасово перебувають під загрозою зникнення в природних умовах на території Полтавської області / Додаток до рішення сесії Полтавської обласної ради від 23.05.2005 р.
5. Фесенко Г.В., Бокотей А.А. Анований список українських наукових назв птахів фауни України (з характеристикою статусу видів). Видання третє, доповнене. – Київ – Львів, 2007. – 112 с.
6. Фесенко Г.В., Бокотей А.А. Птахи фауни України: польовий визначник. – К.: Українське товариство охорони птахів, 2002. – 416 с.
7. Червона книга України. Тваринний світ / За ред. д.б.н., проф., чл.-кор. НАН України І.А. Акімова. – К.: Глобалконсалтинг, 2009. – 600 с.

ОСОБЛИВОСТІ ЛЮБИТЕЛЬСЬКОГО ЛОВУ ЛЯЩА *ABRAMIS* *BRAMA L. У ПОНИЗЗІ Р.ВОРСКЛА*

Попельнюх В.В., Кияшко В.В.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г.Короленка

Великі за розміром особини цього виду тримаються в найглибших ділянках водойм, уступах та затоках з повільною течією із замуленим дном, де зустрічається найбільше личинок комара (мотиля).

Лящ починає ловитися, як тільки зійде крига. У цей період він активно харчується перед нерестом, який розпочинається при прогріванні води до 14-16°C [1, 4].

Після нересту лов відновлюють з кінця травня і проводять до кінця вересня на донку чи поплавкову вудку. Взимку цю рибу починають ловити з середини грудня до середини лютого.

За народними прикметами, лящ активно клює під час повені, розпускання бруньок на березі, цвітіння білої акації, колосіння жита.

Риба дуже обережна, великих за розмірами лящів ловлять переважно донкою, дрібніших – поплавковою вудкою.

Літня рибалка. Вудлице вибирають гнучке й міцне довжиною 5-7 м. Оснащують ліскою товщиною 0,25-0,35мм, грузилом, гачками № 6-10 та поплавком-пір'їною.

Кращою наживкою на ляща вважають жарений м'який горох, пшеницю, пшоняну та перлову кашу катану в кульки, варену картоплю, кульки з білого тіста та хліба з добавлянням олії, личинок мух, червоних перергійних та дощових черв'яків [5, 2].

Взагалі ляща вважають нічною рибою, тому ловлять переважно на донки. Але впізнати клювання ляща на донку дуже важко. Він майже не проявляє ознак, оскільки взявши наживку в рот, пливе далі проти течії, а відчувши жало гачка, випльовує його. Слід пильнувати, щоб вчасно підсікти рибину.

Використовують донки як прості, так і з гумовим амортизатором. Досить ефективно у пониззі Ворскли ловлять ляща на так звану „соску”. „Соска” – це звичайна спінінгова закидушка, але грузило, годівничка та гачки утворюють одне ціле. У жерстяній банці, діаметром 4-5см, висотою близько 2 см, залитою на дні свинцем, роблять збоку отвір. В нього пропускають ліску, яку з середини фіксують штопорним кільцем, а до зовнішнього кінця кріплять спеціальний рибачкий карабін. До внутрішнього

кінець ліски прикріплюють 4 повідки із ліски 0,18 мм з гачками. Щоб ця снасть запрацювала, потрібно лише причепити спінінгову ліску до карабіна і наповнити банку сипучою принадою. Для цього можна використовувати каші, рецепти приготування яких наводились. Лящ, відшукавши годівничку, починає всмоктувати кашу, а разом з нею і гачки, які маскуються в принаді.

Зимова рибалка. Лящ зимує у глибоких ямах, аж до весни. Дно обирає глинясто-піщане з повільною течією. У таких місцях і слід шукати лящів. Існують також «лящеві стежки», якими зазвичай рухається риба [1, 3, 6].

Для лову ляща використовують міцну зимову вудку з поплавком, ліску 0,18-0,25 мм, гачки №5-6. Потрібно зазначити, що грузило і поплавок відіграють, напевно, найважливішу роль. Це пов'язано з надзвичайною обережністю ляща. Коли він підпливає до гачка з наживкою, стає в горизонтально-нахилене положення до низу головою і розпочинає повільно втягувати її разом з водою. Варто грузилу виявитись значно важчим за поплавок, як лящ відчуває обман, і відразу випльовує наживку. Найкраща наживка взимку – мотиль в пучках (6-7 шт.).

Література

1. Антонов А.И. Новая энциклопедия рыбалки. «Ритол-классик», 2003. – 405 с.
2. Даниленко Л.Д. Літня рибалка. «Полтавський літератор», 1999. – 124 с.
3. Думич М.М. «Зимова риболовля». – Полтавський літератор, 1994. – 297 с.
4. Сабанеев Л.П. Жизнь и ловля пресноводных рыб. «Сталкер». Донецк, 2002. – 521 с.
5. Карпенко С.И. Моя наживка. «Ритол-классик», 2006. – 181 с.
6. Кузнецов Н.Л. Азбука рыболова. «Проф-Пресс». Ростов-на-Дону, 2002. – 453 с.

ВИДОВИЙ СКЛАД ТА СТАТУС ПТАХІВ РЛП «НИЖНЬОВОРСКЛЯНСЬКИЙ», ЗАНЕСЕНИХ ДО ЧЕРВОНОЇ КНИГИ УКРАЇНИ

Шершень В.А, Попельнюх В.В.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г.Короленка

Регіональний ландшафтний парк «Нижньоворсклянський» створений у 2002 році на площі 23200 га з метою вивчення та збереження ділянки найменш порушених природних наземних і водних екосистем гірлової частини р. Ворскла з острівною системою Дніпродзержинського водосховища, де виявлена значна кількість регіонально рідкісних та занесених до Червоної книги України видів тварин і рослин, а також види, занесені до Європейського Червоного списку.

У цілому пониззя р. Ворскла є найбільш вивченим у зоологічному відношенні куточком Полтавщини.

Цьому сприяли дослідження, які були започатковані на початку 80-х років минулого сторіччя завдяки організації у даній місцевості біологічного стаціонару природничого факультету Полтавського державного педагогічного інституту імені В.Г. Короленка (нині національного університету), і які тривають з перемінною інтенсивністю до нинішнього часу.

Під час експедиційних виїздів науковців, біологічних польових практик студентів, виконання курсових, дипломних та дисертаційних робіт